

tal. Jeg skal herefter paa Udvalgets Flertals Vegne vedblivende fraraade at stemme for noget af Mindretallenes Ændringsforslag.

Justitsministeren (*Svend Høgsbro*):

Jeg kan tiltræde alle de af Udvalget stillede Ændringsforslag og anbefaler dem derfor til det høje Tings Vedtagelse. Derimod maa jeg fraraade alle de Ændringsforslag, der ere stillede af Mindretal i Udvalget, snart bestaaende af et, snart af to ærede Medlemmer. Da nu den ærede Ordfører (Johnsen) har udviklet de Grunde, hvorfor Flertallet ikke har kunnet tiltræde disse af Mindretallet stillede Ændringsforslag, kan jeg, da jeg i et og alt kan tiltræde disse Betragtninger, fatte mig meget kort.

Det første af Mindretallets Ændringsforslag, som jeg derefter overhovedet behøver at standse ved, er Ændringsforslag Nr. 7. Jeg ved vel, at der her i Landet er Uenighed mellem Jurister og Lægfolk om, hvad der forstaas ved „Forstranden“. Vi Jurister ere ikke i Tvivl om, at derved forstaas den Del af Havet, som ligger nærmest ved Land. Den Del af Landet, som ligger nærmest ved Havet, hedder Strandbredden. Men jeg ved meget vel, at man paa mange Steder ved Kysterne her i Landet haardnakket vedbliver hos Lægfolk at fastholde Betegnelsen Forstrand om det, jeg her kalder Strandbred. Den Definition, som det ærede Medlem for 8de Kreds (Breinholt) nu gav af, hvad hans Hjemmelsmand forstod ved Forstrand, falder dog ikke sammen med nogen af disse Definitioner, thi Grænsen mellem Strandbred og Forstrand maa jo siges at være ved *dagligt* Vande, men efter den Mening, det ærede Medlem fremførte, var det det laveste Lavvande, man overhovedet kendte, der skulde angive Grænsen. Det er saa et ganske konventionelt lokalt Begreb, som ikke har noget Tilhold, hverken i Lovgivningen eller i den almindelige læge Betragtning. Det Terrain, det ærede Medlem der talte om, der strakte sig fra det højeste Højvande til det laveste Lavvande, og som han altsaa vilde kalde Forstrand, er efter den bestaaende Lovgivning dels den paagældende Lodsejers Ejendom og dels offentlig Ejendom. Saa vidt jeg nu forstod det ærede Medlem — jeg tror, det var hans Hjemmelsmands Mening —, vilde han have dette Terrain gjort til offentlig Ejendom, idet det fremhæves, at det var den almindelige Opfattelse fra Arilds Tid af, at alle og enhver

havde Lov til at køre, ride og gaa paa det, der forstaas ved Forstranden, altsaa det, der efter Lovgivningen betragtes som Strandbred. Jeg vil sige til det ærede Medlem, at jeg personlig er ingenlunde utilbøjelig til at gaa til en Lovgivning med det Indhold, og de ærede Medlemmer, der maatte have fulgt min Stilling til dette Spørgsmaal, da vi i sin Tid behandlede Loven om Kystfredning, idet jeg i Folketinget som Folketingsmand deltog i Forhandlingerne derom, vil det ikke overraske, at jeg er tilbøjelig til at udvide det offentlige Ret paa dette Omraade i Overensstemmelse med, hvad der fra gammel Tid var Sæd og Skik og almindelig Opfattelse her i Landet. Men vi komme her udenfor Justitsministerens Omraade, vi komme vist her ind paa Omraader, hvor Landbrugsministeren mere er den rette Mand end jeg, og jeg tør i alt Fald ikke paa Regeringens Vegne udtale noget om, hvorvidt den vil gaa med til en ny Lovgivning, der sikkert af mangfoldige i dette Land vilde blive opfattet som en Ekspropriation i allerstørste Omfang. Jeg forstaar godt, at dette Forslag kun hidrører fra det ærede Medlem for 8de Kreds (Breinholt), thi det ærede Medlem for 9de Kreds (la Cour) udtalte sig netop ved Kystfredningslovens Behandling i stik Modstrid til de af det ærede Medlem for 8de Kreds fremsatte Betragtninger. Paa Grund af den Uoverensstemmelse, der altsaa ganske vist er mellem den lovlige Forstaaelse af Begrebet Forstrand og den i mange Egne udbredte læge Forstaaelse deraf, var det, at jeg i § 1 udtrykkelig havde foreslaaet at indskyde Ordene „derunder Forstranden“ som Apposition til „Haybund“, for at man kunde forstaa, at Forstranden er en Del af det offentlige Eje og ikke, hvad man ellers er tilbøjelig til at tro, det samme som Strandbred. Udvalget, det ærede Medlem indbefattet, har imidlertid stillet Forslag om at stryge dette, og da jeg som Justitsminister og Jurist ikke kan sige andet, end at Begrebet Forstrand er klart nok fastsat i Lovgivningen, kan jeg ikke holde paa, at det skal slaas fast en Gang til, naar Udvalget ikke mener det nødvendigt. Derfor har jeg kunnet tiltræde dette Forslag af Udvalget, men det undrer mig, at det ærede Medlem (Breinholt) har kunnet det efter sin Tvivl om, hvad der egentlig forstaas ved Forstrand, og sine Forsøg paa at faa det nærmere defineret. Naar det ærede Medlem nu ønsker bestemt at fastslaa, hvad Forstranden er, ved at fastsætte en vis Vanddybde plus en vis Af-